

eller som til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, afgiver urigtig skriftlig erklæring eller skriftligt bevidner noget, hvorom han ingen kundskab har.

§ 33.

For falsk anklage eller anmeldelse dømmes den, der ved anmeldelse til eller forklaring for ret eller øvrighed eller ved andre midler søger at bevirke, at en uskyldig sigtes eller dømmes for en forbrydelse, samt den, der til øvrigheden anmelder en forbrydelse, der ikke er begået, eller indgiver falsk klagemål.

Kapitel 11.

Forbrydelser vedrørende penge.

§ 34.

Stk. 1. For pengefalsk dømmes den, som eftergør eller forfalsker penge for at bringe dem i omsætning som ægte, eller som i samme hensigt forskaffer sig eller andre eftergjorte eller forfalskede penge.

Stk. 2. Det samme gælder den, som udgiver penge med viden eller formodning om, at de er eftergjorte eller forfalskede.

Kapitel 12.

Forbrydelser vedrørende bevismidler.

§ 35.

Stk. 1. For dokumentmisbrug dømmes den, der for at skuffe i retsforhold

- 1) gør brug af et falsk dokument,
- 2) gør brug af et dokument, når underskriften ved hjælp af en vildfarelse er opnået på et andet dokument eller på et dokument af andet indhold end af underskriveren tilsigtet,
- 3) gør brug af et ægte dokument som vedrørende en anden person end den, hvem det virkelig angår, eller på anden mod dokumentets bestemmelse stridende måde.

Stk. 2. Ved dokument forstås en skriftlig med betegnelse af udstederen forsynet tilkendegivelse, der enten fremtræder som bestemt til at tjene som bevis eller bliver benyttet som bevis for en rettighed, en forpligtelse eller en befrielse for en sådan.

Stk. 3. Et dokument er falsk, når det ikke hidrører fra den angivne udsteder, eller der er givet det et indhold, som ikke hidrører fra denne.

§ 36.

Stk. 1. For dokumentusandhed dømmes den, som for at skuffe i retsforhold, i offentligt dokument eller bog, i privat dokument eller bog, som det ifølge lov eller særligt pligtforhold påhviler ham at udfærdige eller føre, eller i lægeattest eller lignende dokument afgiver urigtig erklæring om noget forhold, angående hvilket erklæringen skal tjene som bevis.

Stk. 2. Det samme gælder den, som i retsforhold gør brug af et sådant dokument som indeholdende sandhed.